218 හිමි සඳේ ඔබ තමා

හිමි සඳේ ඔබ තමා මගේ බැටළු එඬේරා
ඇති නොවේ මට කෙදා හිඟයෙක් කොයි දැයින් හෝ

සරසා දෙති මා නිසා
තණ බිම් සරුවට වවා
ඉන්නට කා නිවී සන්හිඳී සන්හිඳී
දක්වති ඔබ ම පිණිසා
හීල දියැති තැන් බලා
සැනසෙන්නට උරා රස බිබී රස බිබී

හෙබා යන පණ දමා
දෙති ඔබ යළි පුබුදුවා
ලෙසට මගේ සොඳුරු එඬරෝ
සත්තක මඟ දිග ගෙවා
යන්නට දෙති සලස්වා
ඔබේ නම පා නියම මඟ දිගේ මඟ දිගේ

ඔබ ඇති තැනැ මට නැතේ
විපතෙකැ බිය කිසි විටේ
සැරුවත් මරු සෙවෙණේ වැසීලා වැසීලා
පොල්ලකි අණ පත වනා
කෙවිටෙකි අත හොබවනා
ඔබ එහෙමයි මෙමා නිවන්නේ නිවන්නේ